

پیام رهبر معظم انقلاب اسلامی به اجلاس بین المللی خلع سلاح - 28 / فروردین / 1389

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به شما میهمانان محترم که در اینجا گرد آمده اید خوشامد می گویم. مایه خرسندی است که جمهوری اسلامی ایران امروز میزبان اجلاس بین المللی خلع سلاح است، به امید آنکه از فرصت فراهم آمده استفاده کرده، نتایج ماندگار و ارزشمندی را که از گفتگو و مشورت با یکدیگر به دست می آورید، تقدیم جامعه ی بشری نمایید. اتم شناسی و علوم هسته ای یکی از بزرگترین دستاوردهای بشری است که می تواند و باید در خدمت رفاه ملت های جهان و رشد و توسعه ی همه ی جوامع انسانی باشد. گستره ی کاربرد علوم هسته ای طیف وسیعی از نیازهای پزشکی، انرژی و صنعتی را پوشش می دهد که هر یک از اهمیت شایسته ای برخوردار است. به همین میزان، تلاش گفت که فناوری هسته ای جایگاه برجسته ای در حیات اقتصادی را به خود اختصاص داده است و با گذر زمان و افزایش نیازهای صنعتی، پزشکی و انرژی به طور فزاینده ای اهمیت آن بیشتر خواهد شد و به همین میزان، تلاش برای دستیابی به انرژی هسته ای و بهره گیری از آن نیز افزایش می یابد. ملت های خاورمیانه که مانند دیگر ملت های جهان تشنه ی صلح و امنیت و پیشرفت اند حق دارند که با بهره گیری از این فناوری جایگاه اقتصادی و موقعیت برتر نسل های آتی خود را تضمین کنند. شاید یکی از اهداف غبارآلود کردن فضا در مورد برنامه های صلح آمیز هسته ای جمهوری اسلامی ایران این است که مانع از توجه جدی ملت های منطقه به این حق طبیعی و ارزشمند خود شوند.

طرفه آنکه، تنها مجرم اتمی جهان اینک به دروغ خود را مدعی مبارزه با گسترش سلاح اتمی معرفی می کند در حالیکه یقیناً هیچ اقدام جدی در این مسیر صورت نداده است و هرگز صورت نخواهد داد. اگر ادعای مبارزه با گسترش سلاح هسته ای آمریکا دروغ نبود، آیا رژیم صهیونیستی می توانست ضمن خودداری از پذیرش مقررات بین المللی در این زمینه به ویژه ان پی پی تی، سرزمین اشغال شده ی فلسطین را به زرادخانه ای مبدل سازد که انبوهی از سلاح های هسته ای در آن ذخیره شده است؟

نام اتم به همان میزان که بیانگر پیشرفت دانش بشری است، متأسفانه یادآور زشت ترین واقعه ی تاریخ و بزرگترین نسل کشی و سوء استفاده از دستاورد علمی انسان نیز است. هر چند که کشورهای متعددی اقدام به تولید و انباشت سلاح هسته ای کرده اند که فی نفسه می تواند مقدمه ی ارتکاب جرم تلقی شده و صلح جهانی را شدیداً در معرض تهدید قرار داده است، اما فقط یک دولت مرتکب جرم اتمی شده است. تنها دولت ایالات متحده آمریکا است، که ملت مظلوم ژاپن در هیروشیما و ناکازاکی را در جنگی نابرابر و غیر انسانی مورد هجوم اتمی قرار داد. از زمانی که انفجار نخستین جنگ افزارهای هسته ای توسط دولت ایالات متحده در هیروشیما و ناکازاکی فاجعه ای انسانی با ابعاد بی سابقه در تاریخ آفرید و امنیت بشری را با تهدیدی عظیم مواجه ساخت، ضرورت نابودی کامل این سلاح ها مورد اجماع قاطع جامعه جهانی قرار داشته است. استفاده از سلاح هسته ای نه تنها به کشتار و تخریب گسترده منجر شد، بلکه میان آحاد ملت، نظامی و غیر نظامی، کوچک و بزرگ، زن و مرد و کهنسال و خردسال تمایزی قائل نشد و آثار ضد بشری آن مرزهای سیاسی و جغرافیایی را در نوردید، و حتی به نسل های بعدی نیز خسارتهای جبران ناپذیر وارد نمود و لذا هرگونه استفاده و حتی تهدید به استفاده از این سلاح، نقض جدی مسلم ترین قواعد بشر دوستانه و مصداق بارز جنایت جنگی قلمداد می گردد. به لحاظ نظامی و امنیتی نیز به دنبال دست یابی چند قدرت به این سلاح ضد بشری، تردیدی باقی نماند که پیروزی در جنگ هسته ای ناممکن و درگیری در چنین جنگی غیر عقلانی و ضد انسانی است. ولی برغم این بدیهیات اخلاقی، عقلانی، انسانی و حتی نظامی، خواست مؤکد و مکرر جامعه ی جهانی برای نابودی این سلاح ها توسط گروه انگشت شماری از دولت ها، که امنیت خیالی خود را بر

نامنی همگانی بنا کرده‌اند، نادیده گرفته شده است. اصرار این دولت‌ها بر نگهداری، افزایش و گسترش توان تخریبی این سلاح‌ها، که هیچ کاربردی جز ارباب و ترور دسته جمعی و ایجاد امنیت کاذب، مبتنی بر بازدارندگی ناشی از نابودی تضمین شده همگانی نداشته و ندارد، استمرار کابوس هسته‌ای جهان، را به دنبال داشته است. منابع خارج از شمار اقتصادی و انسانی در رقابت غیر عقلانی هزینه شده‌اند تا هر یک از ابرقدرت‌ها توان خیالی پیدا کنند که بیش از ده هزار بار رقیبان خود و سایر ساکنان کره خاکی منجمله خودشان را نابود کنند. بی دلیل نیست که این راهبرد، بازدارندگی مبتنی بر، نابودی تضمین شده متقابل، یا دیوانگی نام گرفته است.

برخی از دولت‌های هسته‌ای در سال‌های اخیر از نظریه‌ی بازدارندگی در مقابل سایر قدرت‌های هسته‌ای بر مبنای نابودی تضمین شده متقابل هم، فراتر رفته‌اند تا جائی که در راهبرد هسته‌ای این دولت‌ها بر حفظ، انتخاب هسته‌ای در برابر تهدیدات متعارف از سوی، ناقضین معاهده عدم اشاعه، تأکید شده است، در حالیکه بزرگترین ناقضین معاهده عدم اشاعه، قدرت‌هایی هستند که، علاوه بر نقض تعهد خود در ماده 6 معاهده برای خلع سلاح هسته‌ای، حتی در اشاعه عمودی و افقی این سلاح‌ها گوی سبقت را از دیگران ربوده و منجمله با کمک به تسلیح رژیم صهیونیستی به سلاح‌های هسته‌ای و حمایت از سیاست‌های آن رژیم، در اشاعه‌ی واقعی این سلاح‌ها نقش مستقیم و مغایر تعهدات خود بر مبنای ماده 1 معاهده ایفا کرده و منطقه خاورمیانه و جهان را با تهدیدی جدی روبرو کرده‌اند و در رأس این دولت‌ها، رژیم زورگو و متجاوز ایالات متحده آمریکا است.

جا دارد که کنفرانس بین‌المللی خلع سلاح، ضمن بررسی خطرهای تولید و انباشت سلاح هسته‌ای در جهان، بطور واقع بینانه راهکارهایی را برای مقابله با این تهدید علیه بشریت ارائه کند تا بتوان گامی جدی در مسیر پاسداری از صلح و ثبات جهانی به پیش نهاد.

به اعتقاد ما افزون بر سلاح هسته‌ای، دیگر انواع سلاح‌های کشتار جمعی، نظیر سلاح شیمیایی و سلاح میکروبی نیز تهدیدی جدی علیه بشریت تلقی می‌شوند. ملت ایران که خود قربانی کاربرد سلاح شیمیایی است، بیش از دیگر ملتها خطر تولید و انباشت این گونه سلاح‌ها را حس می‌کند و آماده است هم‌هی امکانات خود را در مسیر مقابله با آن قرار دهد.

ما کاربرد این سلاح‌ها را حرام، و تلاش برای مصونیت بخشیدن ابناء بشر از این بلا بزرگ را وظیفه‌ی همگان میدانیم.

سیدعلی خامنه‌ای

27/فروردین/1389

1/جمادی الاول/1431